

те свои совѣты. Нынѣ, любезная майко, ты имамъ за подпорка, и все мене убѣдило да остана при тебе безъ беспокойствіе за настоящы-те, и безъ страхъ за будущы-те. „

А Госпожа Латуръ като гледаше че нейното откровение произведе едно слѣдствие совсѣмъ противно на кое-то она дождаваше, рече ѝ: “ Чадо мое, азъ не искамъ да тя насиля; совѣтувайся спокойно, крый обаче любовь-та си отъ Павла; защото една дѣвоичка като си даде сердце-то, любовникъ-атъ не остава вече що да ѝ иска. „

Надвечерь като ся нахождаше сама съ Ирвинія, влѣзе единъ высокъ чловѣкъ и обечень сосъ сини дрехы; той бѣ единъ церковникъ, мисіонарій островскій но духовникъ на Госпожа Латуръ и на Ирвинія, и бѣ ся проодилъ отъ управителя. “ Чада, рече като влѣзе, Слава Богу! проболѣвхте. Щете послѣдова доброто Ваше произволеніе да струвате добро на сиромасы-те. Знамъ що каза Вамъ господинъ Лабордонъ, и що му отговорихте. Добрая майко недоброто здравіе ты забранява да останешъ тука; но Ваше Благородіе, младая Госпожнике, не вмашь ни едно